

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminică 6)

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgului Inului Nr. 30, eteșit
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe
trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. s. 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 28.—Anul LXIII.

Brașov, Duminică 6 (18) Februarie.

1900.

Prigonirea junimei noastre.

Dacă cineva voesce să aibă o probă, o dovadă pentru aceea cum este tratat un popor, pe care viregă sorțe l'a adus într'o stare asuprită, așa că în toate împrejurările vieții publice el este guvernat de omenii străini de el, fără simț pentru binele și fericirea lui, ba chiar dușmanii declarați ai înaintării și dezvoltării sale firești, — atunci n'are decât să privească la junimea lui, să-i cunoască și să studieze de aproape sorțea ei.

Inzadar vorbesce ministru-președinte unguresc de tratare egală a tuturor cetățenilor fără deosebire de neam, lege și clasă; în zadar afirmă, că guvernul nu vré să asuprască pe nimeni, ci voesce, ca fiă-care cetățen să fiă scutit în dreptul lui. Aceste toate sunt vorbe goale, o cōjă lustruită cu lustru fals, fără simbură. Cine mai pōte vorbi de tratare drēptă acolo, unde junimea unui popor întreg nu-și mai află nici o stare liniștită, nici în școli, nici la academiile și universități, unde se vede prigonită în toate mișcărilor ei de firească dezvoltare, unde cu totă străduința, cu tot talentul și cu totă lealitatea ei, nu pōte ajunge la nimic, fiindu-i închise înaintea nasului toate ușile carierelor, ce trebuie să fiă deschise tuturor celor cu rivnă de înaintare, spre folosul poporațiunii și al țării?

Intr'o asemenea stare durerōsă de prigonire se află de decii de ani junimea poporului român băstinaș din Transilvania, Bănat și Țera-unguresc. Istoria va documenta odată din înseși pășaniile tinerimei noastre cruda asuprire, ce trebuie s'o îndure elementul român în acest stat.

Ca să nu mergem mai departe, începând numai dela rēscōla universitarilor maghiari din Clușiu în contra colegilor lor români în 1884, când aceștia au trebuit să sufere așa de mult pentru credința ce au manifestat-o față cu națiunea lor

și cu cauza ei drēptă, n'avem să înregistrăm decât un lung șir de persecuțiune a junimei noastre naționaliste — și har Domnului, că altă junime nici nu avem, decât naționalistă — în școle române și străine, la academiile și universitățile unguresci și pretutindenii până și în viața socială și chiar și cea familiară.

Și ce însemneză această nemilōsă prigonire, decât nu tendința hotărîtă de a sugruma în mijlocul nostru încolțirea și înflorirea simțului național românesc și de a nimici astfel speranța și viitorul poporului nostru?

De când e lumea junimea unui popor consciu de sine a nutrit în inima sa un ideal, care nu pōte fi străin, ci numai idealul propriului popor. S'au făcut și se fac de ris însă pentru toate timpurile șovinistii unguri, când în îngâmfarea și trufia lor pretind ca lumea să se întōrcă cu fundul în sus și ca tinerii odrășliți din vița vitejilor, cari au băgat în spaimă semiluna, când era mai puternică, și cari au sciut să mōră pentru libertatea lor sub Horia și Iancu, să-și imbrace și desbrace idealurile, că magnații unguri frăcurile și magyarcele lor.

Marele politician ungar de ađi, care stă în fruntea guvernului, asigură sērbătoresce, că nu vré să se folosească de forță față cu naționalitățile. Și în același timp se petrece într'un orășel istoric din Ardeal un act judecătoresc, care dă pe față, că sub regimul unguresc nici astăzi încă n'a încetat sistemul închisității, care nici libertatea cugetării și a consciinții nu o lasă neviolată.

Procesul celor trei tineri universitari — cari au sēvērșit un act de pietate din cele mai nobile față cu memoria unui mare bărbat al națiunii lor, — numai de curēnd insultată și pāngarită de-un slușbaș nevoiaș, lipsit de simțul demnității și al datoriei sale — și condamna-

rea lor cu pedēpse atât de aspre, ridică și va ridica cea mai mare acușatiune în contra sistemului de guvernare, care numai prin persecuțiunea cugetelor și a simțurilor celor de alt neam, numai prin terorizarea junimei se pōte susține.

Zadarnice sfortări! Căci de când lumea unde a fost inima junimei, a fost și spiritul viitorului.

Procesul dela Baia de Criș

pentru cununa de pe mormēntul lui Iancu.

Mercuri s'a pertractat în Baia de Criș procesul unic în felul său, ce a fost intențat celor trei tineri universitari români din Clușiu, cari au depus la Țebea o cunună pe mormēntul marelui nostru erou Avram Iancu și au ținut două discursuri.

Procesul de astă-dată nu s'a mai intențat sub cuvēntul obișnuit de „agitațiune contra națiunii maghiare“, ci, pentru ca să se facă și mai de ris, adversarii au născocit ca motiv al persecuțiunii „agitațiune în contra religiei“ și causații au fost osin-diți greu, măcar că în tot decursul procesului nu s'a putut constata nici cea mai mică umbră de vre-o „agitațiune în contra religiei“, s'au în contra ori și cui, ci din toate mărturisirile s'a vēdut, că nimic alt-ceva nu s'a întēplat, decât că o cunună s'a depus pe mormēntul eroului nostru nemuritor, ér în biserică spre cea mai mare mulțumire a poporului și cu învoirea pro-tului s'a ținut o vorbire, în care s'a arătat, că Iancu a luptat și pentru biserică. S'a mai cântat la mormēnt „Deșteptă-te Române“ și s'a ținut încă un discurs demn și neprovocător, alt-ceva nimic.

Astfel stānd lucrul, totă lumea era curiōsă să vadă, cum și de unde va sci scōta judecătorul Bigner Joszef și procurorul Nagal Karoly „agitațiune în contra religiei“. S'au și adunat mulțime mare de omeni nu numai din Brad, de unde se afla de față totă inteligența română și maghiară, ci și din jur, nelipsind nici țeranii. Erau și multe dame, cum și doi țariști unguri din Pesta.

Acușaiți erau studenții, d-nii: George Novacovicu, care avea ca apărător pe d-l avocat din Deva Francisc Hossu-Lungin; Coriolan Steer, al cărui apărător era d-l avocat Teodor Pop din Baia de Criș, și Ioan Scurtu, pe care-l apăra d-l Dr. St. Pop avocat în Arad.

Acușaiții toți s'au purtat foarte brav. Dēla început au declarat cu toții, că deși sciunguresce, voesce să se folosească de limba lor și de aceea vor vorbi românesce, precum au și vorbit. La ascultare fiă-care a spus adevērul enrat și fără să fi venit cât mai puțin în contradicere.

Tot atât de curat și bărbătesce și-au făcut depunerile lor și martorii. A fost ascultat ca martor preotul din Țebea I. Țisu, invēțătorul Jurca din Țebea, cantorul Trifan Petru, țeranul Vas. Trifan și încă doi țeranii. Pentru ca să cunoșcem gradul de cultură al judecătorului Bigner, despre care se dice, că ar fi jidan, vom aminti, că la răspunsul dat de țeranul V. Trifan, cum că în biserică nu s'a întēplat nimic, acest judecător strigă ca'un turbat: „Minți, mē!“ Atunci toți apărătorii s'au ridicat și au protestat în contra acestei purtări nedemne.

Dacă e vorba de „minciuună“, apoi au „mintit“ acușatorii, căci deși pertractarea a durat o đi întrēgă nici o vină în sarcina acușaiților nu s'a putut constata. Cu toate acestea toți trei acușaiții au fost osin-diți la câte 6 săptămāni închisōre și 150 cor. amendă. Apărătorii au anunțat recurs contra sentinței.

Așa se face pentru noi Romānii dreptatea sub guvernul cel poreclit blānd al lui Szell!

Jubileul Metropolitului Mihalyi.

Mercuri, în ziua Intimpinării Domnului 2 (14) Februarie a. c., s'au implinit două decii și cinci de ani, de când Inalt Prea Sāntia Sa Metropolitul Dr. Victor Mihalyi dela Blășiț a fost hirotonit de episcop. Din aceștia, 20 i-a petrecut ca episcop al diecesei Lugoșului, ér cinci ca Metropolit al Archidiecesei române unite de Alba-Iulia și Făgăraș.

FOULETONUL „GAZ. TRANS“.

Indurare.

Dedic aceste triste amintiri din copilărie țeranului nostru, ca semn de recunoștință și de dragoste nemēsurată de fiu.

....— Irino fă! te aștept desară în fundul grădinei... Sē vii! Māne plec cu rēcruții.

— Viu... Da pe unde ai intrat în ogradă, Gheorghe?

— Am sărit gardul prin fundul grădinei.

— Vorbesce mai încet să nu te audă mama din casă.

— Nu stau mult, Irino;... mē grăbesc; am trebă; am venit numai să te întreb ceva.

— Ce-i?

...— Da ce, Irino, tatăl-tēu s'a băgat la curte?

L'am vēdut, ducēndu-se cu greu la Galați. Sē-l fi vēdut cum se fudulea în haine de vizitiu!

— Ei da! Și mama s'a sfădit cu el, că de-acu totă greutatea cāmpului o sē cadă pe spetele ei și ale mele.

— Da-i adevērat, Irino, că și tu vrei să...?

— Éșă mama din casă, ... fugi!

— Da să vii!

Irina îi făcū semn din mână și din cap că: da! Sē auzi o pifitură de gard și o săritură peste șanțu din afara gardului. Gheorghe se depărta, furișindu-se și cotind printre vitele, cari se întorceau a lene dela păscut.

Mama Zoiața sē arată în pragul ușei din afară.

— Da par'că auđiū vorbă?... Cine-a fost Irino?

— Nimeni, mamă. Ionel ciobānelul se întorcea cu caprele dela păscut și l'am întreat, decât vine și capra noastră.

Se făcū un moment tăcere.

...— Uite, mamă; ér se 'nouréză. De câte-ori a fost vreme rea, din partea ceea veneau norii. Veđi?... De colo, de după dēlul din față, în dreptul curții boeresci.

Mama Zoiața, rădimată de stilpu din capēțul prispei, privește, dusă pe gânduri, înspre partea în care-i arată Irina.

— Așa-i, fată-hăi! Par'că s'a schimbat lumea. Par'că era altfel — mai bine — pe vremea când eram și eu de sēma ta!... Da acu, nici nu-i vara vară, nici iarna iarnă! Ia nisce pēcate! Tot satu muncim în sēc. Par'că-i un făcut! Nu sicu.... Mi-aduc aminte, că altă-dată, pe vremea asta, era culesul păpușoilor; și ce veselie mai era!

Écă intrăm în tōmnă și păpușoii n'au dat nici în ținte. De ai noștri, nici nu mai tragem nădejde; ia nisce chircituri. De ne-am alege măcar cu hlujanii pentru vite. Ce-o fi?... nu sciū și pace!...

Irina, ascultānd, urmārea cu ochii norii, ce se adunau din ce în ce mai deș deasupra văii satului.

— Uite, mamă, veđi?... Norii vin tot din partea ceea;... iaca'șa... și incongiurā satul, despre pădure.

Mama Zoiața rēmase tăcută și posomorită, privind rotocōlele de nori, ce nāvāliau despre zarea dēlului din față, pe deasupra curții boeresci. Mormonea încet: Ce-o fi,.... nu sciū, și pace!

Irina stringe surcele, și vrēscuri de pe lângă gard. Un vēnt rece, prevestitor de vreme rea sē întinde pe totă valea satului.

— Ia grābesce, Irino, de fă focul și

pune de māmăligă; că uite, a inoptat de tot. Sē stringi și țōlele cele de pe gard, că pōte să plouă la nōpte. Da cine vine pe pōrtă, Irino? Ia uită-te, că eu nu vēd bine.

— Mama Paraschiva!

— Ei, sērmana! I-a luat pe Gheorghe în miliția.

— Ci-că plēcă māne Gheorghe.
— Ce mai pēcate și cu miliția asta! Despre pōrtă venea o femeia înaltă și uscățivă, cu picioarele grele și negre, par'că era o momfie.

— Bună-vremea, cumētră Zoiața!

— Mulțumim, Paraschivo! Ce mai veste?

— Iea rēu de tot, cumētră, Gheorghe plēcă māne cu rēcruții.

Vorbele Paraschivei sē 'necau într'un plāns înăbușit.

— Rēmān singurā pe lume, fără nici un ajutor! De când omul meu o murit, Dumneđu sē-l ierte, Gheorghe imi era sprijinul. Acu sē duce și el. L'oiu vedea de-acum?... Nu sciū!

Zoiața încercă să-i dea curaj, dēr inzadar: lacrimile Paraschivei o dovedirā și pe ea. Plāngeau amēndouē.

Diua acésta jubilară a fost serbată în totă Archidieceasa prin serviciul devine festive în biserică. Culmea serbărilor însă au fost la Blași. Aci s'a făcut tot ce numai s'a putut pentru preamărirea dăiei. Înca Marți seara, în presera jubileului, un imosant conduct, compus din tinerimea de ambele sexe ale tuturor școlilor din Blași, ou musica pompierilor în frunte, în „Marșul lui Mihail“ și între puternice urări de „Trăescă Metropolit“ încungiură piața și ajunse în fine în curtea rezidenței metropolitane. Aci se afla orchestra studenților și mulțime de lume, care făcu marș și entusiaste ovațiuni arhierului.

Aci d-nul profesor Alexiu Viciu rosti un însuflețit discurs în care — după ce prevede, că lupte grele și nori grei se ridică pe orizont și vijelișe furtune asupra bisericei, esclamă: „Însă viu e Domnul, ca Naia guvernată, înțelepțese condusă, cu mână tare și cu braț înalt, luminată de mărț far din Sionul românesc, eși-va învingătoare din toate uraganele și fericese va ajunge în port. Fia-ți isbândite, precum Ți-i numele!“

La acest discurs a răspuns metropolitul, mulțumind și dând sfaturi tinerimei. Corul caută un imn ocașional și cu asta conductul s'a depărtat.

În dimineața următoare, tot Blașul era îmbrăcat în haine de sərbătore și printre Blașeni mulțime de credincioși de pe la sate și chiar ôșpeți din orașe îndepărtate. Serbările au culminat în pomposul serviciu dumnezeesc, ce s'a oficiat în marea și frumoșă biserică catedrală prin însuși Metropolitul jubilar, însoțit de 7 canonic și alți deose preoți și doi diaconi, toți în strălucit ornat bisericesc.

Cântările au fost executate parte de profesorii de cant *Ionașiu* și *Papiu*, parte de corul d-lui profesor de musică *Iacob Mureșianu*. Acest cor a stors și de astădată admirațiunea tuturor. Cu deosebire cântarea *Pricesnei „Ochiul inimii mele“*, compoziția a d-lui *Mureșianu*, executată de un cor de copii, altul bărbătesc și altul mixt, la olaltă 150 persoane, a produs emoțiune adencă și a mișcat toate inimile.

După liturgiă au urmat feliicitările. În fruntea celor ce au feliicitat pe jubilar a fost P. S. Sa episcopul Lugoșului Dr. Radu, apoi mulțime de deputațiuni și priviți.

A urmat, în fine, banchetul, dat la curtea metropolitană, unde s'au ținut toaste număröse.

Pastorală jubilară.

Din incidental jubileului de 25 de ani al hirotonirei întru episcop, I. P. S. Sa Metropolitul Dr. Victor *Mihaly* a adresat clerului și poporului credincios al archidiecesei de Alba-Iulia și Făgăraș al pastorală lungă, scrisă apröpe totă în citațiuni din S'tă Scriptură.

Pastorală începe, reamintind credin-

cișilor învățăturile, sfaturile și îndemnările spre toate cele bune și de folos, ce le-au primit credincioșii din apropiere și din depărtare ori de câte-ori s'au adresat către Scaunul arhieresc în persoană, ori în scris.

Amintese apoi diua de 2 (14) Febr. 1875, când a fost chirotonit de episcop al Lugoșului prin fostul arhieriscop și Metropolit Vancea, însoțit de episcopii Ioan Olteanu al Orădiei-marț și Michail Pavel pe atunci episcop al Gherlei. „Dacă ne tragem sēma, cum am petrecut acest pătrar de veac în scaunul arhieresc, inima noastră“, se dice în pastorală, „se stringe de îngrijire adencă față de răspunderea nemărginită a chiamării înalte“...

Vorbese apoi despre preoți și chiamarea lor. „Lauda bisericei“, dice, „și însăși mântuirea de veac a popórelor în mare măsură se razimă în preoți cei ce-și păzesc bine diregătoră“. Arată apoi, cum au preoții să-și păzescă bine diregătoră lor și continuă: „Rogu-vē Venerați în Christos Frați! se nu vē întristați, nici se slăbiți din inimă, pentru-că cuvântările vōstre cele sacre și mijlocele celelalte ale apostolatului, cari le întrebuințați amēsurat zelului vostru pastoral, nu-și dau rōda dorită; se nu vē vāetați, dicēnd, cāt de puțin își îndrēptă viața? cāt de puțin și ra i sunt cari perseverēză în bine? Socotesci, ne spune S. Augustin, că Fiul lui Dumnezeu a predicat singur învățăcelilor, sēu a cuvânta numai către aceia, cari erau se credă întrēnsul? Vedem-ul, că a predicat și inimicilor sēi, măcar că aceia nu veniau către dēnsul, de cāt se-l clevețescă“...

În partea din urmă se adresază către credincioși peste tot: Rogu-vē cu deodinsul se stați și se țineți tradițiunile, cari ați învățat dela marii vōstri. „Se iubiți pe preoții lui Dumnezeu, că prietini buni sunt lui și pentru lume se rōgă“...

Rogu-vē mai departe „pace se aveți între voi“, seind voi bine, că prin spiritul de cērtă „voi însuși-vē faceți strimbătate, și aduce-ți pagubă și mai vērtoș fraților“.

Rugămu-vē pe voi Fraților: „sfătuiți pe cei fără de rēnduială, mângăiați pe cei puțin la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung răbdători spre toți“. Eră aceste porunci apostolice nu le puteți implini, până când în comunele bisericesci nu vē stringeți șirurile în mod ca acela, cāt fiesce-care dintre cei fără de rēnduială, dintre cei neputincioși și dintre puțin la suflet se simțescă facerea de bine a chirității vōstre; și nimenea se nu se pōtă cu dreptul plānge, că este lipsit de îngrijirea ce biserica pōte se i-o întindă.

Voue tuturor, cari v'ăți învrednicit a sta în fruntea comunelor nōstre bisericesci, nu vē pot lega din destul la inimă ca se purtați grijă după cuvenința de școlele nōstre poporali, de-ore-ce „sciut este, că de

la instruciunea bună și religiōsă a tineretului atērnă în cea mai mare parte nu numai fericirea familiilor, ci chiar și cea a statului. Nici se priviți vre-o silință și diligență așa de mare, cāt se nu se pōtă deprinde încă și mai mare, ca școlele aceste se se desvōlte din și în și tot mai bine“

Revista politică.

Mult șgomot s'a făcut șeptēmăna acésta în jurul vorbirii, ce a ținut'o ministru-președinte Szell în **cestiunea naționalităților**. Tōte gazetele unguresci s'au ocupat de ea și tōte, afară dōr de una douē, au adus laude ministrului pentru modul cum a sciut el se exprime în cuvinte bine sunătoare principiile și direcția politice sale naționale, care, dic ele, este dela rădēcină ungurescā și numai ungurescā și cu ajutorul căreia speră șoviniștii, că vor face se amuțescă glasurile de nemulțămire ale celor asupriți. Mult li au plăcut șoviniștilor, că Szell a vorbit tot numai de „ideia de stat maghiar“, de „națiune maghiară unitară“ și de „construirea statului național maghiar“, tot atâtea visuri dulci și ademenitoare, pentru a căror realizare se mișcă ađi tōte pietrile și se pun tōte șfortările din partea guvernantilor unguri. Și li-au mai plăcut, că Szell a đis, că politica lui nu se abate, în privința acésta, dela politica guvernelor unguresci premergătoare, ba în unele privințe ar fi mai sigură de succes, întru cāt guvernul de ađi e mai „isteț“, mai „prevēdător“ și mai „cu temeiū“ cum s'ar dice. Au și avut de ce se bucare șoviniștii, de ore-ce căpetenia stăpânirii n'a spus o vorbă bună la adresa naționalităților, n'a arătat cu nimic mai multă prevenire și n'a dat un semn măcar, din care s'ar putē conchide, că el ar fi maldrept și mai echitabil față cu interesele de viață ale popórelor nemaghiare, decum au fost Banffy și toți ceilalți înainte de el.

Cum-că politica națională a guvernului Szell nu se deosibesce în fond față cu naționalitățile de politica înaintașilor sēi, reiese lămurit și din declarațiunile, ce le-a făcut ministru-președinte în **cestiunea reformei electorale** și a censului. Într'una din ședințele trecute ale dietei mai mulți deputați, între cari Ugron, Kossuth și alții, au cerut se se facă o nouă împărțelă a cercurilor electorale, se se stabilēscă cens

uniform, ba se se introducă chiar votul universal și votarea după comune. Ministru-președinte Szell răspundēnd oratorilor din opoșiția a recunoscut și el, că se impune o reformă electorală, dēr e hotărit contra introducerii votului universal, care, dice, ar fi o mare *primejdiă* pentru statul maghiar. A vrut se facă alusiune la naționalități, căroră decă li-se vor da drepturi electorale în sensul propus de Ugron, vor „primejdi“ „statul maghiar unitar“. Tot așa dicea și Banffy, când opoșiția din dietă aducea în discușiune reforma electorală.

Intr'aceea în dieta ungară se continuă desbaterile budgetare. În ședința de alaltăeri, la desbateră budgetului *ministeriului de interne* s'a vorbit mult despre **reforma administrației**. Au vorbit la cestiunea acésta mai mulți. Toți au cerut, se se reformeze administrația așa, încāt tōlose se tragă din ea numai și numai „națiunea maghiară“; administrația trebe reformată pe „base naționale maghiare“, căci, dic ei, în țera acésta o singură națiune esistă și are drept de a esista: „națiunea maghiară“. Ba un grof ungar a đis, că nici rase de popóre nu sunt altele în Ungaria, decāt „rassa maghiară“. A vorbit apoi și Komjathy erăși despre **cestiunea naționalităților**, ocupându-se în special cu băncile romănesci.

Sciim, că în mult discutata cestiune a **rentei școlilor romănc din Brașov** când cu interpelarea lui Komjathy, acesta a atacat aspru pe ministru președinte Szell și politica lui.

Și în **camera română** a fost atacat guvernul de către liberali, că n'a dat o soluțiune bună afacerii rentei. Proiectul de lege privitor la rentă a fost discutat ađi șeptēmăna în camera română și după o discușiune destul de infocată, la care au luat parte ca vorbitori principali d-l Ionel Brătianu din opoșiția liberală, d-l B. Delavrancea din majoritate, și miniștri I. Lahovari și Take Ionescu, camera a votat legea cu 89 voturi contra 4. Ministrului Take Ionescu i-s'au făcut, după terminarea vorbirii sale, mari ovațiuni în cameră. Și șeful constituționalilor (junimiștilor) opoșanți d-l P. P. Carp l'a feliicitat dându-i mâna.

După lungi și infocate desbateri **congresul catolic unguresc** pen-

Nisce picături de plōiă mărunță și reci cu ghēță le îndemnară se între în casă.

Irina înainte vetei, păđind ceanul cu māmăligă, se ținea și ea cāt putea, se nu isbucnescă de plāns. Era însă neliniștită. Ore de ce Gheorghe i-a đis mănios: Da-i adevērat, Irina, că și tu vrei?... Adecă ce se vreau?... Că tata s'a băgat la curte!... Da ce-s eu vinovată? Tot satu vorbește rēu de Conu Ieni, de grecu cela. Dice, că nu se mai isprăvesce judecata ceea. Acu, tot satu ci-o se mērgă la judecată. Gheorghe are ciudă pe grecu. Ci-că i-a luat pământul, care i venia dela tată-sēu. O se-l vēd acuși, o se-mi spue el!

...Ore ce o fi ađit?... Trebe se fi venit în fundul grădinei. M'o fi așteptând pōte....

Imboldită de gândurile acestea, Irina se grăbia se isprăvescă cāt mai repede masa.

— Se gusti cu noi astă-sēră, cumētră Paraschivo, dicea Zoița; că suntem singure. Omul meu, știi, a plecat cu boeru la Galați.

— Mulțumim.

În tot timpul mesei, neliniștea Irinei crescea din ce în ce mai tare. M'o fi aș-

teptând, își dicea mereu în gând. Ore de ce era mănios?

După masă, Zoița și Paraschiva, cu fețele galbene și șbircite, cu ochii și nasurile roșii de plāns, s'au mai potolit. Vorbiau încet și cam pe ascuns, se nu audă Irina.

În camera de alături, Irina căuta în lada ei de zestre. Auđi crāmpie de fraze:

— Că, đeu, cumētră Zoița, dicea Paraschiva, lui Gheorghe i-e dragă Irina! De câte-ori m'a rugat ca se viu se ț-i-o cer.

— Dēc'o vrea fata... Eu de, Paraschivo, ce se dic! Gheorghe-i băiat vrednic. George dice, că Irina vrea!

Apoi decă Gheorghe plēcă în milițiă!

— Dēc'o fi ș'o fi, apoi când ș'o întōrce de acolo.

— Da ce umbli acolo, în ladă, Irino?

— Ia-mi caut un tulpan, mamă. Credeam că l'am prăpădit.

Irina șoșe, pe ascuns din ladă, un inel, și o basma cusută frumos. Le puse în sîn și plecă, spunēnd mă-sei, că se duce la alde Gherghina, că-i clacă.

* * *

— Aici, Irino!

— Ai venit de mult, Gheorghe?

— Ecă acu s'ariu pīrleazu.

— Hai, Gheorghe, se ne aședăm sub nuc, că parcă burează.

Amēndoi, aședăți sub craca cea mai dēsă a nucului, rămān un moment tăcuți. Norii se frământau mănioși pe de-asupra văii satului, aruncând din când în când săgeți de fulgere și un huruit înăbușit, cari se perdeau departe în văzduh. Irina, cuprinsă ca de friguri, rupse tăcerea:

— De-acu când te-oiți mai vedea, Gheorghe?...

Numai în ciuda Mariței, ași fi vrut se ne luăm înainte de a pleca în milițiă; că ea s'a lădat peste tot locul, că ai ș'o iei pe dēnsa.

— Ei, ș'o iau pe dēnsa! Da nu i-am spus, că nu vreau? De ce-a batjocorit pe mama. I-a đis, că umblă totă diua cu calicitu prin sat; parcă eu-s nevolnic, nu muncesc.

— Da nu șcii, Gheorghe!

— Ce?

— Mama Paraschiva e la noi. Stă de vorbă cu mama. Am tras cu urechia la ce vorbeau. I-a spus, că ai rugat'o tu se mē cēră. Mama nu se împotrivesce. Dac'o fi

ș'o fi, apoi când te-ai întōrce de acolo. N'ai se mē uiti, Gheorghe! Arde-o-ar focu de milițiă!

Vorbele Irinei erau întretăiate de un plāns înăbușit. Ea șoșe din sin basmau cusută frumos, inelul și i-le întinse. Lui Gheorghe i-se părea că un nod îi îneca suflarea. Inghițea mereu în sec, ținēndu-se cāt putea se nu plāngă și el; îi era rușine de față cu Irina.

— Ei, lasă, Irino, nu mai plānge! N'o se mor dōr în milițiă; o se mē întore degrabă.

Pe Irina o podidi plānsul și mai tare. Gheorghe o mai potolesce cu un șărutat. Șoșe inelul din degetul lui, îl trecu în degetul Irinei, puse pe al Irinei în degetul lui, er basmau o viri în sîn.

— Ei, Gheorghe, dec'ar fi fost se te mai adăste încă un an, ne-am fi luat.

— Ei, ne-am fi luat noi și până acuma; da tată-tēu ș'o făcut că nu aude, când i-a đis mama odată. Veđi tu, Irino, moș Vasile o făcut rēu, că ș'o băgat vizitiu la curte. Grecu dracului, ne-a șērăcit pe toți. Pământul care-mi venia dela tata, știi, de lāngă ređiu, el ni-l'a luat. A încureat pe bietu tata în datorii, că nu s'a mai putut

tru autonomiă, a fost amânat. Luni s'a făcut votarea și s'a primit propunerea lui Horanszky, ca congresul să se amâne până când comisiunea de 27 va fi sfârșit tratările cu guvernul și episcopii catolici și pe baza rezultatului acestor tratări să se facă schimbări în proiectul de statut, care apoi să fiă din nou pus în dezbateri, după ce Congresul va fi erăși intrunit. Până la o nouă intrunire, va mai trece de sigur multă vreme.

*

In cealaltă parte a monarhiei, în Austria, starea lucrurilor dinnăuntru nu vrea să se mai îndrepteze. Sunt dece zile de când s'a intrunit conferența compusă din omenii de încredere ai Cehilor și Germanilor din Boemia și Moravia, pentru a încerca o înțelegere și o împăcare între aceste două popore. Guvernul Koerber, care a pus la cale această conferență de înțelegere, a trebuit să promită, mai ales la cererea Germanilor, că va face să fiă conchemat încă în luna curentă parlamentul central. Și în adevăr „Reichsrath“-ul a și fost conchemat pe ziua de 22 Februarie a. c.

Speranțele, că de astă-dată „Reichsrath“-ul va pute să lucreze în liniște, ca să se delature starea încurcată de aji și să se pôtă încheia în mod constituțional pactul cu Ungaria, le nimicesc încă de pe acum diarul conducător al Cehilor „Narodni Listy“. Acest diar anunță adecă, că Cehii vor continua obstrucțiunea în parlament până atunci, până când nu vor primi satisfacțiune pentru ordonanțele de limbă. Retragerea cabinetului Clary nu li-a fost satisfacțiune de-ajuns. Diarul cehic prevestesce, că conferențele de înțelegere se vor termina iute, după intrunirea parlamentului fără rezultat în „Reichsrath“ Cehii vor face obstrucțiune și ei cred, că le va succede din nou a zădărnici activitatea parlamentului, deși vor da de astă-dată de mai mari greutăți. În fine, dice, nu va rămâne alta decât a amâna erăși „Reichsrath“-ul și a guvernă cu § ul 14, conchemând dietele provinciale pentru a rezolva afacerile cele mai urgente. — Decă s'ar petrece lucrurile așa, cum pređice fôia cehică, atunci putem și noi prevesti, că nu se va alege nimic din tot pactul și că în Austria va începe o eră absolutistă cu diete, care va pregăti o stare de lucruri cu totul deosebită de cea de aji.

*

plăti până la mörte. Acu, tot satu e în judecată cu el. Er s'a dus pe la Galați, ca să mai învârtescă surubăriile cu judecata. Și voue v'o făcut rău. Nu-ți aduci aminte, că aji-vară v'o împușcat giuncanu, pentru că intrase în țarina lui. Și ce v'a dat? Numai un galben.

— Așa e, arde-l'ar focul de grec! Da ce voi ai să-mi spu, Gheorghe, când ne-am vędut mai de vreme. Parcă diceai, că ai auđit... că și eu ași vrea să... Ce să vreau?

— Da, am auđit. Jupâneasa Lina dela curte mi-o spus, că tată-tău s'ar fi laudat, că o să te bage și pe tine fată în casă la grecu. E adevărat?

— Dău, nu știu nimic, Gheorghe! Dör nu-s nebună să mă duc. O să muncesc la câmp cu mama. El n'are decât să slugărescă, decă vrea. Cu deasila nu o să mă bage. Mă duc atunci la fratele mamei, și tii, la moș Sandu; că și el se plânge de grec. Și tatei i-e frică de moș Sandu. Intr'o di, când bătuse pe mama, n'a stat trei zile ascuns în păpușoi de frica lui moș Sandu! Îl căută cu țepoiu la arie!

— Eh, Irino, decă n'aș pleca în mi-liță, ași sci eu ce să fac. N'am mai sta noi aici, în sat; am fugi. Ne-am duce pe

In sîmul fraților noștri români din Bucovina s'au petrecut săptămăna acăsta momente însemnate. Luni, în 12 Februarie n., s'a ținut în Cernăuți o conferență a deputaților români din parlamentul din Viena și din dieta provincială, la care, afară de baronul Vasilco, care este absent din țără, au participat toți deputații. În discușiunile urmate cu acea ocașiune, s'a constatat cu indignare stările de lucruri ne mai suportabile, create de volnica procedere a presidentului țării br. Bourguignon, și s'a reoglintat adēnca amărăciune de care e pētruns poporul român din Bucovina în fața isprăvilor numitului president. La urmă s'a votat unanim o rezoluțiune, ce s'a adresat ministrului președinte austriac în Viena, în care se arată, că delegații români bucovineni salută călduros acțiunea guvernului central în interesul păcii naționale și a restabilirii funcționării parlamentului; se declară gata a sprigini guvernul în acăsta lucrare, însă își exprimă convingerea, că acțiunea guvernului numai atunci va fi încoronată de succes, când în toate țările și regatele se va avē în vedere aceeași țintă a egalei îndreptățiri naționale, culturale și economice.

Inainte cu vr'o două zile de conferența acăsta, br. Bourguignon a sēvērșit o nouă volnică, care a produs mare indignare între Români. În mod volnic și despot s'a amestecat până și în afacerea balului „Junimei“ din Cernăuți, la care bal comitetul arangiator nu invitase pe un favorit al baronului.

Drept răsbunare acesta a cerut dela membrul din comitet d-l Dr. N. cav. de Flondor, ca sēu să invite pe favoritul aceluia la bal, ori de nu va porni cercetare. D-l Flondor, care era și funcționar, a dimisionat imediat din postul, ce-l avea la guvernul țării. Faptul acesta a revoltat cu drept cuvânt pe toți Români.

*

In străinătate fac mare svon tendințele de cucerire, ce de un timp încôce le arată Rusia în Afganistan. Mai mult ca toți, Englesii sunt speriați de pașii ce-i face Rusia. Fôia englesă „Times“ publică în privința acăsta un articol, în care dice, că gândurile Rusiei nu sunt curate. Ea are concentrați la granița persiană 20,000 de omeni, cari în tot momentul așteptă ordinul, de a intra în Herat. „Times“ dice, că Anglia trebuie să fiă gata a-și apēra interesele în golful persic și a și-le apēra în Persia contra lumii întregi.

Dör nu numai în Persia, ci și în Sudan și aprôpe pretutindeni unde Anglia are colonii și posesiuni, se mișcă așa dicēnd pământul sub colosul britic. Multe griji 'i face Angliei rēscôla indigenilor din Egipt contra domniei englese. Ba Anglia are de a face acum și cu Menelik din Abisinia, care de când cu victoriile Burilor în Africa, se agită și se pörtă cu gânduri rele față cu imperiul engles. S'ar păré, că toți dușmanii Angliei și-au ridicat capul împotriva ei, amenințându-o cu pericolul din toate părțile.

SCIRILE ĐILEI.

— 5 (17) Februarie.

Cadou în semn de recunoscință. Dilele trecute s'a trimis deputatului din dieta provincială și imperială, d-lui Schneider, pentru apērarea energică a cauzei Românilor în delegațiuni, din partea studenției teologice, a altor universitari, precum și din partea domnișorelor și dōmnelor române din Cernăuți un cadou. El are forma de carte și e fôrte frumos lucrat de d-na Stela Bodnarescu. La adresa trimisă, precum cetim în „Patria“, d-l E. Schneider a răspuns cu următorea mulțumită trimisă d. Dimitrie Cărbune. „Mult stimat d-le! Frumôsa adresă am primit'o. Vē rog să exprimați donatōrelor dragăle și donatorilor mulțumita mea cea mai cordială și să-i asigurați, că țin de prima mea datoriă de a mă întrepune pentru națiunile creștine. Cât ajung puterile mele slabe, totdeuna și sigur voi face acăsta și în ori-ce împrejurări țin de misiunea mea cea mai sântă de a sta în ajutorul celor asupriți. Nu perdeți nădejdea în Dumnezeu și în viitor, pentru că cauza pentru care luptați, este o cauză dreptă, ea este cauza nobilei vōstre națiuni, pe care cu același drept tot așa de mult o iubiți ca și eu pe a mea. Sē trăiescă Români! — Al D-vōstră sincer E. Schneider m. p.“

Reforme în organizația școlilor de fete. Comitetul permanent al consiliului de instrucțiune regnicolar s'a ocupat în o ședință mai recentă cu două cestiuni importante: cu preparandiile învățătoreșci și cu planul studiilor pentru școlile superiōre de fete. Proiectul referitor la preparandiile învățătoreșci a fost înaintat ministeriului de instrucțiune publică. Planul studiilor pentru școlile superiōre de fete se basază pe următorele principii: 1) Șcôla superiōră de fete este o șcôlă mediă, unitară, cu șese clase, care nu se razimă nici pe șcôla civilă, nici nu împrumută popularitate dela gimnasiul de fete. 2) Ea e contemplată ca o șcôlă, care să satisfacă și pretenții mai înalte culturale, pe când șcôla civilă de aici înainte va avē să urmărescă numai scopuri practice. 3) Șcôla superiōră de fete e

destinată pentru frecuantate, care fără de a voi să facă mai târziu studii universitare, vor avē să primescă o cultură cât de înaltă generală și cultură de limbă. Cu realizarea acestui program se va termina și opera de reformă a ministrului Wlassics în totți ramii instrucțiunii școlare. Prima verigă în lanțul acestor reforme, planul studii al școlilor medii e deja inactivat: reforma școlilor civile e în stadiul dezbaterilor ministeriale; a treia reformă, planul de studii pentru preparandiile învățătoreșci e prezentat deja ministrului. Planul referitor la reforma școlilor superiōre de fete se va efectui în câte-va luni.

Societatea de consum „Comóra“ din Sasca-Montău, își va ținē prima adunare generală în 5 Martie n. c. Din bilanțul, ce-l publicăm în partea diu urmă, vedem cu bucuria, că pe lângă toate greutățile, cu cari a avut a lupta în primul an, acăsta reuniune română de consum a realizat în anul prim un profit curat de 993 corône și 52 bani. După propunerile direcțiunei, din acăsta sumă 200 corône se vor împărți ca onorare, ér 793 cor. și 50 bani se vor destina fondului de rezervă. — Cu Dumnezeu înainte!

Vifore mari. Alaltăeri noptea a fost în Paris un vifor colosal, care a pricinuit mari pagube. În urma viforului s'a intrerupt comunicația telegrafică cu Elveția, Austro-Ungaria, Anglia, Spania, Portugalia, mai departe cu orașele Strassburg și Frankfurt și cu 107 birouri telegrafice franceze. — Un astfel de vifor a bătuit și în Anglia. Pe țermul mării nordice a făcut pagube însemnate. Multe corăbii au suferit naufragiū.

Șahul Persiei în Europa. Muzaffer-ed-din, șahul Persiei, se pregătesce a face o lungă călătorie prin Europa. Din Petersburg se telegrafază, că Țarul Nicolae l'a invitat la el, oferindu-i palatul de érnă, ca quartir. Se crede, că afară de Petersburg, șahul va visita Parisul, Londra, Berlinul, Viena, ba chiar și Budapesta.

Cununiă. D-l Ioan Negoescu din Târlungeni și d-ra Emilia G. Eremia din Bacfalău (Săcele) se vor cununa mâne, Duminecă în 6 (18) Febr. c. în biserica S-lui Nicolae din Bacfalău. Nun: d-l Radu Brătuc. — Fiă în ceas cu noroc!

Ciuma din Egipt și Portugalia a dispărut cu desevēșire. Statele europene, între cari Austria, Italia, Grecia și Turcia, au suprimat toate măsurile de carantină. De asemenea, direcția română sanitară a supus consiliului de miniștri propunerea, de a se suprima carantina pentru proveniențele din Egipt și de a fi înlocuită prin visita sanitară.

Teatrul Național. Pentru a doua oră s'a dat Joi sēra la Teatrul Național

altă moșă și am munci; că aici tot n'am pământ. Ași lua și pe sēraca mamă cu noi. Ecă acu, o să rămână și ea singură, fără nici un ajutor; vai de capul ei, cum o să trăiască!

— Așa e Gheorghe, și-am trăi, fără să ne scie nimeni de urmă.

Mână 'n mână, amēndoi rămân tăcuți, duși pe gânduri. Aceeași desnădejde îi muncesce pe amēndoi: să aștepte atâta până își vor împlini visul. Nu știu, decă va veni și cēsul acela, gândea fi-care. El ofta înăbușit, de ciudă mai mult, când se gândea că ea o să-și pērdă pôte capul și o să între fată în casă la curte. Ea plângea de frică, că el o s'o uite, când va vedea alte fete.

— Irino, tu să mă aștepți; să nu te măriți până nu m'oiu întorče; că pe alta n'o să iau.

— Eu te-oiu aștepta, Gheorghe: dör mi-e frică, că tu ai să mă uiți, ai să veđi multe fete pe acolo, pe unde te duci, și...

Irina își șterse lacrimile cu dosul mânei.

Norii se adunau din ce în ce mai deș deasupra văii satului. Gheorghe urmăria cu ochii fără să voiască zigzagurile dese de fulgere. Lumina lor înțepătore îi făcea rău. I-se pareă că-i despica drept între ochi

capul. Fălcile începeau a i-se încleșta; totă firea se frământa în el tot așa de grōsnic, ca și norii deasupra capului lui. Ținea pe Irina încleștată de mâni și de mijloc. Ea vędându-l așa de întunecat, își lăsă încet capul pe pieptul lui, privindu-l duios în ochi. Oftatul și bătăile inimei lui începură să o înfricoșeze. La lumina fulgerelor zări pe geana lui stufôsă și negră ca noptea o lacrimă, sclipind ca o stea. Tresări. La a doua fulgerătură, ochii lor se căutau, se întelniră și parcă nu se mai cunosceau.

Fulgerele dese, bubuitul tunetului din depărtare, vântul puternic, care îndoia până la pământ crăcile nucului, sub cari ședeau, vrăjise dragostea lor chinuită. Și se părea un vis. Parcă sburau, fermecați în vędzduh.

... ..

Irina sări de-odată, drept în picioare.

— Ia auđi!... Mă strigă mama, Gheorghe. Mă duc... Lasă mă...

Ploua de a binelea și ei nu băgase de sēmă. Mama Zoița, în capētul prispei despre grădină striga pe Irina de se audea prin toți vecinii.

— Fugi Gheorghe!
— Ne mai vedem mâne, Irino.
— Viu să te petrec.

Irina venia, fugind despre fundul grădinei; pământul duduia sub picioarele ei.

— Iacă-mēs aici mamă. Tocmai săream pârleazu prin fundul grădinei, când m'ai strigat.

— Da ce ai stat așa mult?

... — Apoi tot așteptam să stea plôia.

Mama Paraschiva se gătia să plece și ea. Cerea Irinei un capēt de sac, ca să se apere de plôia.

— Mânia lui Dumnezeu, Zoičo, dicea ea. Er a început fă, plôia. Praf o să se alégă de ce a mai rămas pe câmp. De o bucată de vreme încôce Dumnezeu așa, Dōmne iartă-mē, parcă a urgisit satul nostru!

La lumina fulgerului, Irina privia de pe prispă pe mama Paraschiva cum se depărta de casa lor, luptându-se cu vântul și cu plôia.

* * *

A doua di era Duminecă. Mai tot satul era strins inaintea primăriei și la crășma de alături. Vr'o două-șeci de flăcăi, cari căquse la sorți anul trecut, trebuiau să plece anul acesta. Printre ei era și Gheorghe al Paraschivei.

La o masă dinaintea crășmei, Gheor-

din București „Emilia Galotti“, cu d-ra Agata Bârsescu și d-na Aristița Romanescu în rolurile principale. Succesul a fost strălucit, cum nici că se putea altfel, când două artiste române atât de laudate aveau rolurile de căpetenie.

Din cauza beției. Când un vițiu, ca acel al beției, se lăgă de capul omului, îi întunecă și mintea și simțămintele, putându-se l nenorocescă pe totă viața. Așa și cu frații Iacob din București; ducându-se la cârciumă ca să se cinstescă, uitaseră să mai numere paharele deșertate și se luară la certă. Din una în alta Anton Iacob luă un pahar și sparse capul fratelui său Ion. Bietul Ion fu transportat imediat la spitalul Filantropia, unde i-s'au dat primele ajutoare medicale; er fratele criminal fu condus la poliția, ca să se mai desmetescă. Eță tristele urmări ale beției: din doi frați, cari se iubeau, unul a ajuns la spital, er altul la poliția.

Cursul gratuit de învățământ pentru moșe în Sibiu se începe cu 1 Martie și durază până la finea lui Iulie n. c. Instrucțiunea este în limba maghiară, germană și română. Participantele fără avere capătă locuința liberă. Informațiunii se pot cere la direcțiunea institutului în Sibiu.

Pământ arabil de arendat în Dobrogea. In comuna Toxof, plasa Babadag județul Tulcea, sunt de arendat 150 hectare pământ arabil, cu preferință pentru oferit — Socotind 10—15 oi pe hectar, a 2 lei — aloc pentru oie, se pot arenda la 20—30 lei hectarul pe an. — A se adresa la Administrația „Cazetei Transilvaniei“ în Brașov.

2 Un medicament pentru popor Prin așa numitul *spirit de vin* (Franzbrandtwein) și *sarea de vin al lui Moll*, pacienților li-se oferă un mijloc vindecător sigur și ieftin contra maladiilor de reumă apoi la rânfi și umflături. Prațul unei sticle dimpreună cu îndrumarea necesară e de corone 1.50 Se trimite zilnic prin rambursă postală de farmacistul și liferantul curții c. și reg. A. Moll, Viena I Tuchlauben 9. In farmaciile din provincie și in droguerii se se cêră hotărât preparatul A. Moll, care e provădit cu marca de contravenție și cu subscrierea.

Răsboiul dintre Buri și Englesi.

După-ce nici a treia încercare a lui Buller de-a merge în liberarea Ladysmith-ului n'a reușit și a fost silit să trecă éráși înderét peste riul Tugela, situația pe câmpul de răsboiu a intrat într'o fasă nouă. Ladysmith-ul pare a fi acum cu totul părăsit de Englesi. Atențiunea lor este îndreptată acum în partea apusenă, la granița statului Oranje și la orașul Kimberley, amenințat cu capitulare.

Aici a alergat și comandantul suprem Roberts punându-se în fruntea trupelor. O mare luptă se așteptă acolo. Póte, că lupta acésta se va fi și întemplat deja. Telegraful aduce scirea, că unul din generalii englesi ar fi intrat deja in Kimberley. Despre acésta se telegrafază următoarele:

Lonra, 16 Februarie. Lord Roberts anunță oficios, că generalul French a intrat în Kimberley cu artileria, cavaleria și infanteria călărăță.

Scirea acésta a fost răspândită alaltăeri și in Paris.

Mai amintim, că în partea apusenă Burii sunt foarte bine întăriți și numeroși. Ei au concentrat acolo aproape 40.000 de ómeni.

In parlamentul engles au fost alaltăeri nóptea desbateri foarte infocate privitoare la răsboiul.

O frumoasă petrecere în Făgăraș.

Țara Oltului, 5 Febr. 1900.

Sub impresiunea plăcutelor momente și suvenir, cu cari mi-am îmbogățit sufletul în séra de 1 Februarie n. c., viu a raporta despre *petrecerea costumată impreună cu „Bazar“*, ce a arangiat'o „Reuniunea femeilor române gr. or. din Făgăraș și jur“ în sala cea mare a hotelului „Lauritsch“ din Făgăraș.

Comitetul reuniunei, la propunerea dnei presidentă Maria Dan, a adus concludusul de-a arangia petrecerea în stilul, în care s'a arangiat. La începutul pregătirilor d-na presidentă rămase aproape singură, luând totă răspunderea pe umerii proprii și apucându-se de lucru, dér din și în și entusiasmul membrilor s'a aprins și ómenii începură a privi petrecerea cu simpatia. Cu 3 zile înainte s'a început decorarea măreței sale, care în séra de petrecere, cu splendoră sa, îmbéta privirile. Păreții, ușile, icónele, oglinzile și galeria, tóte lucau sub draperia covórelor celor mai frumoșe și mai complicate, lucrate din țesături naționale, cari rivalisau cu succes față de covórele exotice, persiane, turcesci etc. In fundul salei pe o dëlma era ridicată o casă țărănescă în mărime naturală, care din deapartare abia o zăreai din desimea braților, ce păreau acolo crescuți. In drépta salei era „sătra“ bazarului, fantastic decorată și încărcată cu obiecte destinate pentru vânđare în favorul fondului. Față în față cu bazarul era un cort turcesc sprijinit în sulite decorate cu ciucuri din pěr de cal, er coperișul cortului il forma o cupolă, al cărei ceriu era decorat cu stele și țesături cu caractere turcesci. In acest cort fantastic se oferea publicului cafea turcescă de cătră

d-na președintă, într'un bogat și admirabil costum românesc. In stânga cortului turcesc era instalat cort chinezesc, unde gentila d-ra Letiția-Popa-Radu in costum chinezesc de mătase oferea publicului ceaiu cu atăta prevenire și grația, încât mirare, că a scăpat nedeochiată de atăta priviri admirătoare. Dela bazar spre stânga era stabilit bufetul, cu mezeluri, vinuri, cognacuri, șampane etc., er în mijlocul tuturor acestora se afla un distins și numeros public, căruia i-se făcú o mare surprindere, când pe neașteptate intră în sală *grupul țărănesc*: dómne și d-șóre in costum național:

„Cu furcile în bráne, cu fețele vioóse
„Intind cât pot cu fusul din caere stufoșe“ și cântând:

Tóree leleo, tóree, tóree
Pan' badija se va întóree,

traversând sala cu „feciorii“ curcani, părechii de părechii și se aședau ca în ședétóre in pridvorul casei țărănesci împodobită cu țesături, mobile și vase românesci, și torc și cântă și glumesc, er privitorilor le saltă inima de plăcere.

A cântat apoi solo d-șóra Maria din Săliște „Mugur mugurei“, ușor refrenat de tinerii, cari rívneau după căderea fuselor. Așa Româncuțe, în așa costume și cu atătea săgeți învăpăiate in ochi, te făceau să cređi în adevérul vorbelor: cântate de grup:

„Căt e lumea pe sub sóre
„Nu-i ca ierna 'n ședétóre“,

căci nu sciu dêu, cine nu s'ar fi dorit a fi in locul unni „fecior“ din o așa ședétóre. Aplausele publicului au răsplătit in deajuns, atăt pe reprezentanții ședétórei, și pe d-șóra solistă, cât și mai ales pe d-na presidentă Maria Dan, care in așa chip norocos și-a intrupat ideea cu grupul românesc.

Alt moment înălțător ni-l'au procurat învățatorii din jur, 11 la număr, cari îmbrăcați curcănesc au jucat „Călușerul“ și „Bătuta“ cu atăta precisiune, încât chiar străinii au rēmas încântați și in admirațiunea lor repetau des, că jocurile acestea in adevér sunt „cap de operă“. Și apoi tot publicul s'a înșirat la o horă — dér ce die o horă — la *trai-hore*, căci cât e de mare sala „Lauritsch“, totuși n'a încăput hora într'un cerc, ci a trebuit să se formeze trei cercuri. Și

Sé 'ntinde hora mare
Dela Tisa pân' la Mare!

A urmat apoi ordinea de dans obicnuită. „Romana“, ca nicé când la Făgăraș, s'a jucat in două colóne. Și mulțămită probeilor anterioare *condusă de d-na presidentă*, s'a dansat cu o precisiune, care foarte puțin a lăsat de dorit. Sperăm, că d-na presidentă și in viitor va sprijini instruirea tinerimei in acest joc național istoric al nostru.

Și așa s'a jucat, s'a petrecut, s'a conversat și a fost o bucuria, o dragoste și o petrecere, cum rar se vede.

Ca să trec peste petrecerea dela buffet, voiú aminti, că s'a instituit in sală și o postă umoristică de petrecere: s'au pregătit corespondențe poștale, cari prin curieri se vindeau publicului cu 3—4 séu 5 cr., și apoi s'a început un schimb de corespondențe in public, dela amic la amic, dela cunoscut la necunoscut. Publicul pune corespondențele in cutia poștei, de unde șeful de poștă din 1/4 in 1/4 de óră le scotea și, censurându-le (pentru evitarea neplăcerilor) prin curierii, cari le și vindeau, le trimetea la adresă. Mult haz și voiú bună a produs acésta corespondență umoristică, dér și reuniunei i-a adus un venit de vre-o 40 cor., cu tóte că după 12 óre nu se mai putea capéta nici pentru 20 cr. una.

Dintre d-nele și d-șórele, cari au participat amintesc, ca să nu fiă prea lung, următoarele: D-na presidentă Maria Dan și Eugenia Turcu, in bogate costume de România; asemenea d-na Eugenia Macs. Recean și alte d-n- și d-șóre. Ai putat apoi in dragă voiú admira costume diferite, precum: *ragusane* (D-na Mețian); *rusesci*; din *Sardinia* (d-șóra Darvași învăț. in Recea); *japonez* (d-șóra Letiția Popa-Radu, ce ne-a încălđit inimile cu ceaiú și sufletele cu amabilitate); „*drotoș*“, drăguțul „drotoș“ cu ochii negri, cari scilipeau din nóptea bogatului pěr negru, ce se revérșa printre rechisitele de tinichea, ce-i atérneau pe după grunazul de mărgean; drotoșul (domnișóra Chiornita) și acum inși jócă inaintea ochilor, ca fata Morgana, in opincute și pălăria neșra, lăsată pe spate. *Săliștene* (d-nele Clouza, Peia, d-șórele Grama din Riușor ș. a.) *Secelene* (d-na Eugenia Păcală din Galați ș. a.) *Albanese*, costume de fantasia, alegorice, ca d. es. ierna: d-șóra Damaschin Popa-Radu din Cărtișóra; Bărgăoan: d-ra Elena St. Pop și, ca să isprăvesc, mai amintesc pe d-șóra Marița Turcu, care într'un gingaș costum de albumelă (Edelweiss) fermeca publicul cu grațiile vioiciunei și afabilităței până la încântare.

Nu cutez a osteni paciința cetitoriului înșirând cu numele familiile, cari au participat, amintesc numai, că elita societății, elita militară și funcționară a Făgărașului și aproape întregului comitat, fără deosebire de naționalitate, a participat și toți, toți până la unul au rēmas încântați de órele petrecute. Noi Români am rēmas, pe lângă încântare, cu mângăere și mândria față de străini, și cu admirațiune față de d-na presidentă Maria Dan, care atăt de admirabil a sciut să afirme reputațiunea reuniunei de femei in fruntea căreia se află. Dela acésta petrecere reuniunea, care dispune deja de un fond de aproape vre-o 12,000, s'a ales cu un *venit curat de 320 cor.* Un asemenea venit nu sciu să se fi pomenit in Făgăraș, dovadă, că ideia arangierei unei petreceri in acest stil a fost foarte fericită.

ghe sta posomorit. Din când in când sorbia, de dușcă, câte-un pahar de pelin. Irina sficioasă și desnădejduită, stă in picioare lângă umérul lui. E gătita ca de horă. Abia îndrăsnesc să-i spună câte-o vorbă și să-i atingă umérul.

Mama Paraschiva, uscată de durere, venia îngrabă de acasă, plângend.

— Ți-am adus, dragul mamei Gheorghe, traista cu mâncare. Francii-s legați in colțul basmalei celei roșii. Is aici in traistă. Ia și pune-i in sin, să nu-i prăpădesci.

— Da tu, Irino! Ai venit și tu!

Irina se înroși.

— Apoi.... am venit și eu, mamă Paraschivo...

Décă Gheorghe plécă, am venit și eu să privesc!

Paraschiva îi privi pe amēndoi cu o duiosia de mamă.

— De! Irino, veđi și tu ce păcate! De acu când l'om mai vede!... Sciu eu?!

Lacrémile se înșirau pe obrazii Irinei tot așa de mari și de lucitoare ca bóbele de hurmuz, ce ea purta imprejurul gátului. Gheorghe nu-și lua ochii de pe masă; de-venia din ce în ce mai întunecat.

— Ei lasă! dicea el. Ce mai plângeți de geaba. Am să mai viu eu pe acasă să vă ved.

Gheorghe și Irina rēman un moment singuri.

— Sêraca mamă! ofta el. Rēmâne singură, fără nici un ajutor pe lume. O puté ea să dovedescă tóte nevoile; că-i cam bolnavă și bêtănă. Am cerut scutire acu doi ani, când murise tata, dér nu mi-a dat. Ci-că s'a schimbat legea. Mai dați-i și voi mână de ajutor; n'o lăsați să móră pe drumuri, că vă voiú răsplăti și eu și cel de sus.

Irina plângea într'una de-albinelea. Gheorghe o luă de mână și o aședă pe laviță. lângă el.

Același tablou vedeai aproape in tóte părțile de prin prejurul primăriei și dinaintea crășmei. Grupuri, grupuri de ómeni, femei, babe, moșnegi și copii se adunau și fiă-care cu ai lor se sfătuiau și se plângeau.

Se făcú de-odată un fel de sgomot general. Toți își îndreptau privirile in spre drumul din fața crășmei. Un grup de vr'o de ce țărani, cei mai cu vađă din sat, veniau vorbind. In mijlocul lor, moș Șerban Vulpe vorbea tare, făcend cu mâna rotogóle in aer. In urma lor, se ținea și moș Trifu, stilpu satului. Îmbrăcat in cămașă și ițari albi, cu barba și pletele albe ca ninsórea reșchirate pe umeri, cu cărje de alun, singurul lui tovarés de 50 de ani, de când îi murise baba, pășea încet, încet

spre crășmă. Tot satul il privia cu un fel de evlavia. Copiul îi mai diceau și moș Crăciun.

Moș Trifu, căđú acum in copilăria, mormăia de obicei încet și singur: Bată-i pustia de dorobanți! Er au venit să ne iea flăcâii! Bunătate de voinici!

Cei de ce țărani, cu moș Șerban in frunte se opresc in fața crășmei. Dădură cu ochii de Gheorghe, care ținea pe Irina încleștată de mână.

— Ia privesce, Sandule, dișe moș Șerban; uite Irina, nepótă-ta. Ce mare și frumoșă s'a făcut!

E mahnită pisemne și ea, că plécă Gheorghe.

— Apoi se dragostesc ei mai de mult, Șerbane, da capchiu cela de tată-séu n'a vrut să i-o dea. De când s'a băgat vizitiu la curte, a căpchiat și mai tare. Le bate hojma și pe dēna sêraca fată și pe mă-sa, pe soră-mea. Da o sê-și găsescă el odată beleaua cu mine!

— Ei, sciu eu! dicea moș Șerban, de ce Vasile s'a băgat la curte. Grecu vrea să bage zizanie între noi; da n'o sê-i priescă!

Tótă lumea, adunată acolo, s'a mai învioșat, când a zărit pe moș Șerban. Dela mic pân' la mare s'au adunat rôtă imprejurul lui, ca să-l asculte vorbind.

In vremuri grele, la nevoi și la necasuri, moș Șerban le vorbea drept și iscusit. El, scia tóte. Timp de de ce ani, cât a bătut el drumul Galațului, văđuse și auđise multe. Era singurul din satul lui, care mai ținea piept lui cuconu Ieni, fost arēndaș al moșiei, acum proprietar. La judecata, ce satul întreg avea cu cuconul Ieni, el vorbise de mai multe-ori ca un avocat. Tot tribunalul, dela președinte până la cel din urmă scriitor il cunoscea ca pe un cal braz. De multe-ori, țărani se faliau, dicend de el: Ehe! decă nu era Șerban cu noi, de mult grecu ar fi pus stăpânire pe tot satul.

Irina, răđimată de umérul lui Gheorghe stă nemișcată. Cu ochii țintă la moș Șerban și cu mintea deschisă, ca să-l înțelégă și ea ce vorbesce. In mintea ei, moș Șerban lua proporții mari de tot. Uitase chinul ei, când moș Șerban vorbea îmbărbătând mătămăea adunată in jurul lui.

... — Că... așa e, flăcâi! dicea moș Șerban. Voi trebuie să vă duceți acolo la datoria vóstră. Și noi am fost. Că așa e scris pisemne. Că decă pe lume sunt lifte spurcate, Turci și Tătari, care vor să ne omóre și să ne ia pământul și femeile, apoi trebuie să ne luptăm cu ei pe vieță și pe mórte. Să fiți cuminti pe acolo pe unde vă duceți și să vă întórceți sănătoși, așa

De sine se înțelege, că un rezultat ca acesta moral și material se poate obține numai pe lângă muncă, pricepere și devotament; d-na prezintă Maria Dan a prestat totul din abundență. Alături cu d-sa a lucrat d-na *Lucreția Micu*, care și cu această ocaziune a dovedit, că se scie entuziasma pentru cauze nobile și frumoase, storcând recunoștința noastră.

Unul dintre cei de față.

Correspondența „Gaz. Transilvaniei“.

Blași, 12 Februarie n. 1900.

Ședința festivă dela Trei-Sfinți.

Gimnaziul din Blași, precum știut este, are de patroni pe Sf. Vasile, Grigorie și Ioan. În amintirea acestor trei sfinți, tinerimea studioasă dela gimnaziul de aici, din an în an arangiază în ziua acestor trei Sfinți (11 Februarie n.) o ședință festivă. În anul acesta încă s'a ținut în sala de gimnastică într-un deosebit mod solemn. La ședință a luat parte I. P. S. Sa Metropolitul, profesorii dela gimnaziu și dela alte institute, studenții dela toate institutele și un mare și ales public.

Programa a fost următoarea: 1) Marș, de E. Capua, esec. de orch. gimn.; 2) Vișta și activitatea Sf. Grigoriu Nazianzenului, de Oct. Popa, stud. cl. VIII; 3) Capela de Kreutzer, executată de corul stud. gimn.; 4) Sentinela, de Olănescu, decl. de E. Rus, stud. cl. VIII; 5) A walesi bardok de I. Arany, decl. de M. Moldovan, stud. cl. VIII; 6) Uvertură de Iac. Mureșianu, esec. de orch. gimn.; 7) Ad Augustum Caesarem, de Horațiu, decl. de E. Ciândriș, stud. cl. VIII; 8) Recunoșterea lui Odysseu, din Odyssea XXIII, decl. de E. Florea, stud. cl. VIII; 9) „Kranche des Ibycus“ de Schiller, decl. de I. Călian; 10) În străinătate, de Graudea, esec. de corul tinerimei gimn.; 11) Marș festiv de Iac. Mureșianu, esec. de orch. gimn.

Din programa acesta fiă-care punct a fost executat cu multă precizie și destăruitate. A eselat studentul Oct. Popa cu disertăția sa, care a dovedit mult zel și studiu cu această ocaziune. — Stud. E. Rus asemenea a dovedit, că e acasă în arta declamatorică, pe cum și stud. M. Moldovan, Oct. Florea și I. Călian. Nu mai puțin succese au fost și cântările executate cu multă dibăciă atât de către orchestră, cât și de către corul tinerimei gimnaziului. — Publicul s'a depărtat cu cele mai plăcute impresiuni, laudând atât pe studenții cu roluri, cât și pe profesorii lor.

*

Balul studenților. Corpurile profesorală dela școlile medii din loc încă de pe la anul 1861 și-a însușit datina salutară de-a arangia în fiă-care an în ziua de Trei

Sfinți un bal filantropic, cu menirea de-a ajuta din venitele lui pe studenții miseri în cas de băla. Balurile aceste cunoscute sub numele de „balul studenților“ tot-deuna au fost bine cercetate și pe deplin reușite, așa că deja au devenit proverbiale în Blași și în jurul Blașului. Din venitul lor ați toți studenții se împărțasese de medicină gratuită în cas de băla.

Conform acestei datine, corpurile profesorală dela școlile medii din loc și în anul acesta a arangiat în sera de 11 Februarie n. bal filantropic în sala dela oteul „Univers“ în favorul fondului pentru ajutorarea studenților seraci în cas de băla.

Balul a succedat pe deplin, aducând un venit total de 340 corone. Sala intrăgă a fost ticsită de public mare și ales atât din loc, cât și din jur. Cadrilele și Romanele le-au jucat în 2 colone mari cam 120 persoane.

Dintre dōmne notez în fuga condeinului pe următoarele: Aurelia n. Solomon, directora Internatului Vancean de fete, Arszlányi, Ana Sântion, Carolina Horșă (Bia), Cornelia Deac, Cornelia Maior, Lațiu (Crăciunel), Livia Domșa, Lucreția Viciu, Luisa Banfi, Maria Micu, Matilda Nistor, Moga (Sibiu), Netti Vancea, Rosa Solomon, Valeria Uilăcan, Virginia Precup, Tămășan (Șomcuta mare) etc. etc.

Er dintre domnișore amintesc pe următoarele: Alexandrina Ardelean, Aron, Aurelia Rus, Betti Murșan (Hășdate), Bianca Măgay (Alba-Iulia), Cornelia Moldovan (Cergău), Elena Sântion, Eugenia Deac, Leontina Bran, Leontina Horșă (Bia), Leontina Lucaci, Leontina Măcelariu, Livia Stanciu, Lucreția Bunea, Maria Arszlányi, Maria Coltor, Maria Ivan, Maria Tămășan, Netti Vancea, Olimpia Pop, Olimpia Sasșebei, Otilia Morariu, Rosa Căpușan, Rosa Țintariu, Silvia Sabo, surorile Bodocan, surorile Lațiu (Crăciunel), surorile Maior (Husușeu), surorile Moga, surorile Oros, Susana Cămpăan, Valeria Uilăcan, Victoria Barițiu, Zenobia Trif, etc. etc. — O mulțime de trandafiri și în mijlocul lor escela o mândră liliă, ca o zină în fantasia.

Petrecerea a durat până în zori la 4 ore. — Una însă nu pricepem; și anume, de ce s'a alergat după musica dela Medias, când nief aceea nu e mai bună decât cea din Blași, căci se nu credem, că tot ce e străin e și mai scump, e și mai bun tot-odată. De astă-dată musica, deși din Medias, a lăsat mult de dorit!

Rap.

Daruri pentru biserică.

Hurez, Febr. 1900.

On. Redacțiune! Deși S-ta Scriptură dize, ce face stânga se nu scie dreapta, totuși îmi permit a aduce la cunoștința pu-

blicului nostru unele fapte de caritate cres-tină, cari pot servi de indemn și altora.

Anume credincioșii mai jos amintiți au făcut pentru biserica gr. o. din Hurez unele daruri prețioase, pentru cari merită totă stima și recunoștința. În special 1) Eva Iosif Cipu și Maria Ioan Sasu au dăruit un prapor în valoare de 20 cor., 2) Nicolae Mușă cu soția sa Maria au dăruit o tōcă de metal în valoare de 80 cor., 3) Ioan David Burlea și soția sa Maria au dăruit o cădelniță de bronz cu 18 corone, 4) Ioan I. Sasu cu soția sa Maria au dăruit un rënd de vestminte negre de catifea cu 68 cor.

Al cincelea între dăruitori este Ioan Drugociu și cu soția sa Maria din comuna noastră Hurez. Fiind de mult simțită lipsa unui clopot mare pe lângă cele două, ce le avem, acești bravi credincioși din indemnul inimii lor evlavioase s'au decis a acoperi această lipsă și din averea lor căștigată cu muncă dréptă și cinstită au procurat pe seama bisericii noastre un clopot nou lucrat după sistema cea mai nouă în preț de 700 corone. Acest clopot s'a predat spre folosința publică în Iunie 1899, când s'a sfințit conform ritului bisericii noastre prin M. O. D. Protopresbiter Iuliu Dan și parochul local Iosif Drugociu în prezența tuturor credincioșilor din parochia. Cu acea ocaziune protopresbiterul tractual, după finirea ritualelor, a rostit o vorbire pētrunțitoare către poporul present, de pe a căruia față se putea ceti bucuria, ce o simte, vędându-și biserica împodobită cu un astfel de odor.

Marinimosii dăruitori au făcut tot atunci și parastas pentru rēposății membri ai familiei, împărțind credincioșilor milă.

Tuturor acestor marinimosi donatori le esprimăm pe această cale căldurosele mulțămiri pentru jertfele făcute la altarul Domnului, implorându-le dela Dumnezeu viață îndelungată, sănătate și binecuvēntare. Servescă nobilele lor fapte de pildă viuă și altora!

Hurezeanul.

Convocare.

Comitetul central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, pe baza statutelor aprobate de guvern, în ședința din 7 Decembrie 1899 Nr. 1033 a luat măsuri pentru înființarea unui *despărțământ nou cu sediul în Oradea-mare*, care despărțământ, după arondare nouă are să se estindă asupra cercurilor administrative: Central, Aleșd, Margita, Salard, Székelyhid, B. Ujfalu, Cherestea, Cefa, Sallonta și deocamdată Tinca și Beliu.

Pentru conducerea constituirii și efectuarea organizării despărțământului contemplat cu sediul în Oradea-mare, am pri-

cut, se dădea tot pe lângă moș Șerban, ca să-l mai asculte ce spune.

Moș Trifu, dădu și el se se țină de convoiu, dăr piciorule nu-l mai ajutau. Abia ajunse pân' la porța satului și convoiul era departe. Rezimat de pōrtă, se uita lung pe drumul convoiului, mormăind mereu: Bunătate de voinic!

(„Noua Revistă Română“.)

(Va urma).

Burii în Africa de mēdă-ți.

(Urmare).

De luni de zile se pregătiseră Burii pentru rēscōla de liberare; fie-care își cumpărase patrōnele de lipsă pe cari le țineau ascunse sub jețul de dinainte al căruței lor; bărbații erau dedați a cruța praful de pușcă și a nimeri ținta cu fiescare glonte. Odată un străin, care era ôșpele unui Bur, se duse cu acesta la vênat. Ôșpele își umplu tașca cu patrōne, pe când Burul luă cu sine numai trei patrōne, dîcând cătră ôșpele sēu, care privea uimit la el: „Trei Antilope voiesc să pușc; n'am lipsă de mai multe glōnțe!“.

Cartierul general al rēscōlei, era satul Heidelberg, care se se află pe drumul dela Pretoria spre Natal. Aici *Pieter Jou-*

mit mandat dela comitetul central ca delegat al aceluia.

În urmarea acestui mandat, în scopul organizării despărțământului contemplat, convoc adunarea constituantă în Oradea mare pe Luni în 26 Faur st. n. a. c. la 3 ore după prânț, în Hotelul „Arborele verde“ sala mică, la care adunare constituantă sunt invitați a participa și-a-și da concursul la organizarea despărțământului toți aceia, din cercurile sus numite, cari se interesază de înaintarea în cultură a poporul român și de literatura română.

După adunare sera va urma concertul tinerimei.

Oradea-mare, 11 Faur 1900.

Nicolau Zigre
delegatul comitetului central

Literatură.

A esit de sub tipar *Al doilea capitōl din contabilitatea dublă*, de I. C. Panțu. Acestă nouă broșură conține: *afacerile de credit cambial și afacerile de bancă*.

La creditul cambial s'a introdus o afacere de patru luni, trecută în registrele principale și auxiliare după metoda usitată la noi, precum și după metoda numit francez, întocmai așa, după cum se întrebunțeză în practică, arătându-se încheerile lunare și încheerea anuală.

La afacerile de bancă, după o împărțelă sistematică a afacerilor, s'a esplicat scontul de cambii și reescontul, afaceri cu monete, avansuri pe efecte publice (lombard); împrumuturi pe alte gagiuri (marbă etc.) și depunerile spre fructificare. Esplîcările s'au făcut la singuratică casuri și apoi s'au combinat la mici afaceri, cari duréză trei și șese luni, arătându-se încheerea într'un Maestru tabelar și la urmă arătându-se trecerile, așa după cum se întēplă în practică, în registre principale și auxiliare.

Prețul este 2 corone + 10 bani porto. De vëndare în Brașov: la Tipografia „A. Mureșianu“ și la Librăria N. Ciurcu. În Sibiu: la Librăria arhidieceșană. — Atragem atențiunea publicului nostru, îndeosebi a celor ce se ocupă cu afaceri comerciale, precum și a membrilor din direcțiunile băncilor noastre și a funcționarilor acestora, asupra acestei lucrări de neapărată trebuință.

*

A apărut: „*Extras dintarife de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900*“. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de corone, extrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se poate procura dela librăria arhidieceșană în Sibiu, cu prețul de 20 fl.

*

Suspîn și zimbire. Sub titlul acesta a apărut în editura tipografiei d-lui Todoran din Gherla o carte de poezii și prosă, scrisă de d-l *Antoniu Pop*. Se poate procura și dela tip. „A. Mureșianu“. Prețul 40 cr. (cu posta 43.)

cum plecați acu. Noi, vom rămâne se ne luptăm cu nevoile pe aici. Și mare-i Dumneșeu! dreptatea e cu noi. Nădējdum se ne vedem scăpați la liman. Ecă tu, Gheorghe, scii sēracul tată-tēu era om bun și de trebă, da cēla (arată mănios cu mâna în spre curtea boerēscă) l'a băgat în pământ. Din bucata de pământ, pe care o aveți alături de a mea, scii, lângă rediș, nu i-a mai rămas decât doi coți pentru grōpă. Sē dicem, că tu pleci la ôste; ai se ai ce mânca acolo, da sēraca mātă, rămâne pe drumuri la vreme de bētrânețe.

— Așa e! tot satul e martor, rēspund mai multe glasuri din mulțime.

Irina rămâne uimită de tot ce aude din gura lui moș Șerban. Sufletul i se fuică; și o bucuriă neînțelēsă parcă-i frământă inima, când moș Șerban dizea:

— Sē nu vē prăpădiți pe acolo flăcăi! Sē veniți îndată-ce vē veți libera, se ne dați mână de ajutor. Noi suntem bētrâni de acu; cine scie, pōte mulți din noi vom muri, dēr căți vom rămâne, vom lupta cu Dumneșeu înainte. Că pentru noi luptăm. Ce-om căștiga, va fi al nostru.

Toți sorțașii înseninați ca de o prevestire dumneșeșcă, ridică fețele spre cer într'o aprobare generală:

„Sē dea Dumneșeu, moș Șerbane, se traesci și se luptăm cu toții!“

Infiorată ca de friguri, ținēnd înceștat pe Gheorghe de braț, Irina privesce cu grōză în spre curtea boerēscă.

Notarul, în pragul primăriei, face apelu sorțașilor. Doi călărași potrivesc șeile cailor și pun foile de drum în înđoitura bonetului. Sunt gata de plecare. Imbrățișeri, șōpte, strigăte, bocete... Mama Paraschiva, ținēnd pe Gheorghe de pulpana sumanului, îl bocesc ca pe mort. Moș Trifu mai la o parte, aședat pe un buștean, își face cruce mormăind încet: Bunătate de voinic!

Irina desnădējdută de plecarea lui Gheorghe, plânge înăbușit. Cu tōte acestea, în învālmășala și bocetele despărțeniei, fața ei se înseninează din când în când.

— Ce frumos a grăit moș Șerban, gândea. Convoiuul celor două-deci de sorțași ese pe pōrta țarinei. Tot satul dela mic pănă la mare, se ținea după el. Sorțașii, mai veseli se țineau de gât cu fetele, cântând doine și chiuind de rēsunau vāile. Cei mai slabi de ānger plângeau cu mamele și nevestele lor.

Gheorghe, ținēnd înceștate de mână pe Irina și pe mama Paraschiva, pășia tă-

bert, comandantul general — care după constituția se alege de toți burgherii pe de ce an și sub care „stau comandantii (colonelii) și așa numiții „feldkornetți“ (căpitanii cercurilor și companiilor) — conducea ôstea de 4000 de Burii. Planul sēu era fōrte simplu: tōte garnisōnele englese din orașe aveau se fiā încunjurate, drumurile aveau se fiā închise, ca acele garnisōne se nu pōtă primi ajūtore, care se le libereze; și de ôre-ce numai din Natal se putea aștepta inimicul — pentru că granița de sud era acoperită prin statul neutral Oranje — puterea centrală a ôstei Burilor înainte spre Natal. Dispozițiunea în colonia Cap (care dela 1854 avea propriul ei guvern și parlament) era de așa, încât Englesii n'au cutezat se ia nici o măsură militară, ca nu cumva se ațițe la rēscōlă pe Burii din țēra Cap, între cari era fierbere mare. În Natal, unde administrau Englesii aprōpe absolut și care era declarat de coloniă a corōnei, ei aveau mână mai liberă.

Când o parte a regimentului engles 94, ce staționa în Lydenburg, după porunca primită, a voit se mērgă conform ordinului primit la Pretoria, spre a întări garnisōna englesă de acolo, a fost atacată, la 20 Decembrie 1880, la trecerea peste

Producțiuni și petreceri.

Tinerii meseriași români din Brașov (Schei) vor aranja Duminecă, în 6 (18) Febr. în sala dela Redută, o nouă petrecere populară, al cărei venit va fi destinat în favorul fondului pentru înființarea și susținerea unui cor la biserica sf. Treime de pe Tocile. Producțiunea, pentru al cărei bun succes tinerimea își dă totă silința, va consta din coruri, dirijate de d-l Dr. Sterie Stinghe, o declamațiune, un dialog și la urmă reprezentarea următoarelor două piese teatrale: „O daravă periculoasă”, farsă în 1 act, localizată de I. Em. Bobancu. Va fi reprezentată prin d-nii: V. Moldovan, D. Bucă, d-ra E. Râșnovean și d-l G. Stinghe. — Apoi se va reprezenta comedia în 1 act de Alexandri: „Creditori” prin d-l: N. Purcărea, d-ra Elena Pufu, d-nii: N. Ardeleanu, N. Scurtu, Al. Benigal, I. Prunache, V. Ogea, N. Voina, D. Gârnați, G. Iliescu. După producțiune urmază dans. Intrarea: de persoană 60 cr., pentru studenți 40 cr.

Inteligența română din Țințari are onore a invita la producțiunea musicală-teatrală împreună cu dans, ce se va aranja Duminecă, în 13 (25) Februarie 1900, în localitățile școlii comunale din loc. Începutul la 7 ore seara. Prețul intrării: Locul I 50 cr. Loc II 30 cr. Venitul curat e destinat pentru fondul corului bisericeii. Suprasolviri și oferte maritimose se primesc cu mulțămintă și se vor chita pe cale publică. NB. Onoratal public este rugat a se prevedea cu victualele de lipsă.

Program: 1. Stăncuța, cor mixt, de G. Musicescu; 2. Declamațiune; 3. Nevasta care iubesc, cor mixt, de G. Musicescu; 4. Dis'a badea, cor mixt, de G. Musicescu; 5. Teatru: „Pătra din casă”, comediă într'un act, de V. Alexandri predată de tinerime. 6. Pe pământul Turcului, poezie de Coșbuc.

Corul tinerimei române din Rotbav va da o producțiune declamatorică musicală împreună cu dans sub dirigența d-lui învăț. G. Fulea, Sâmbătă, în 12 (24) Februarie 1900 în sala Hotelului mare de acolo. Începutul la 7½ ore sara. Intrarea: Locul I 80 bani, Locul II 60 bani. Venitul curat e destinat pentru fondul corului. Ofertele maritimose se primesc cu mulțămintă și se vor chita pe cale publică. Programul producțiunii e foarte variat.

În Ghimeș-Făget se va aranja un bal Sâmbătă în 24 Febr. n. 1900. Venitul e destinat în folosul școlii române gr. cat. de acolo. Intrarea: de persoană 2 cor., de familie 3 cor. Comierii: Ioan Iustin Urzica, Emanuil M. Comanescu și Nicolae Bărbat.

Pescăria din România.

Gazeta comercială din Constantinopol scrie, că România este cea mai bogată țară în pești din totă Europa de mijloc. Delta Dunării cu terenurile ei de inundății, formeză un basin foarte favorabil pentru înținderea pescuitului.

Veniturile de pe urma pescuitului, au fost în bugetul din 97—98, de 1,228,798 fr. și pentru anul 98—99, au fost de 1,199,483; cheltuelile au fost un pătrar de milion de lei. România produce aproape 100 milioane klg. de pește pe an.

Veniturile Statului provin din arândile său exploatare pescăriilor din Dobrogea, canalurile dela Dunăre și Prut, din domeniile Brăilei și din lacul Brateș și Balta Albă. Mai sunt și alte lacuri și fluviu de o întindere de peste 100,000 hectare, al căror venit se socotesc la un milion lei.

Pescăriile statului din Tulcea au avut producții din ce în ce mai mari. În anii 95—96, 7,600,000 klg., în anii 96—97, 10½ milioane klg. În anul 97—98, 11,2 milioane klg. Venitul total al Statului este cam de 2½ milioane lei. Cei mai însemnați pești sunt cega și morunul, din care se exporteză o mare cantitate în Rusia și Germania.

Piețele principale sunt la Galați, Tulcea, Brăila, București și Craiova. De obicei peștele e foarte ieftin. Țările, cari importeză mai mult sunt Austro Ungaria și Germania. Peștii vii se trimet până la Viena. Se speră să se trimită peștii vii până la Ratisbona. Firmele din Berlin, Stetin și Chemnitz, comandă mai ales pești din România.

Traiful la curtea din Viena.

M. S. Împăratul Austriei, Rege al Ungariei, Boemiei etc. se instalează în Capitala Sa Viena pe la sfârșitul lui Decembrie, cel mai târziu în Ianuarie. Palatul, în care locuiesc, numit Hofburg, e un edificiu imens, situat în centrul orașului, și care în părțile lui construite în secolul XVI și XVII, sâmână cu o mănăstire. Apartamentele imperiale sunt foarte simple și absolut conform cu gustul Soveranului. Situate pe curtea internă a Burgului, se compun numai dintr'o cameră sau sală de băi, un cabinet de lucru și câte-va mici saloane.

Împăratul și când primesc membrii familiei sale, sălă bucuros în aceste săli mici, care au un caracter personal și intim. Camera de culcare, luminată numai de-o ferăstră, e monacală: mobilată cu strict necesar, e de abia confortabilă. Cabinetul de lucru e domeniul tăcerii și al

reculegerii: nici un șgomot de afară nu pătrunde acolo, căci e înabuit de perdele și covore dese. Pedoăi oca mai frumoasă e o capodoperă artistică: portretul M. S. Împărat-ului, făcut de Winterhalter.

Un ordin perfect domnesce în acest cabinet de lucru: bărtiile, puțin număröse, sunt clasate cu metodă pe birou, și fotografiile alinate e cât se de bine de-alungul zidurilor. Regularitatea și corecțiunea sunt unele din trăsurile caracteristice ale Soveranului Austro-Ungariei.

Împăratul nu doarme mai mult de 7 ore: se scolă de obicei între 4 și jum. și 5 ore de dimineață. Cum și a îmbrăcat uniforma, trece în cabinetul de lucru. Pe un colț al biuroului său i-se aduce atunci ceai și pâne; apoi începe citirea raporturilor, ce i-s'au spus și diarelor naționale și străine. Cetește tot, studiază tot, și nu iscolăscie nimic, fără a-și da sâmână bine de ce e vorba. Memoria sa e estra-ordinară și a pus adesea în încurcătură pe miniștri săi.

Pe la douăspre-zece lucrul e interupt pentru prânțul, ce se servesc chiar în birou, pe o masă aparte. Prânțul acesta consistă mai tot-deună din două feluri de bucate și o patiserie. Ca băutură bere de Pilsen.

Apoi împăratul reîncepe lucrul. Sâra între 5 și 6 ore, se servesc în sufrageria cina, la care sunt invitați unu ori doi arhiduci, sau câte-va persoane dela curte. E primul moment de odihnă al Soveranului. Pe la 9 ore el se retrage în apartamentele sale.

În zilele de audiențe generale, primesc timp de trei patru ore în șir, într'un salon vecin de biroul său.

Dintr'o di așa de ocupată rămâne puțină vreme pentru plimbare. Împăratul părăsesce rar Burgul. Între 11 și 12 ore ese une-ori în trăsura pentru puțin timp. Rare ori însă merge până la Prater, șosăna Vienei.

Visitele pe la spitale, pe la esposițiuni și mai ales ziua marelui steeple-chase al armatei, la care Majestatea Sa assistă tot deună, sunt ocașii excepționale de a-l zări. Der momentele, când poporul se pôte în adevăr apropia de el, sunt solemnitățile în plin aer, ca revistele militare și procesiunile. În primă-vară are loc marea revistă a armatei pe câmpia Schmelz, în mijlocul unei mulțimi imense.

Ceremoniile cultului catolic au la Viena o strălucire deosebită, căci Împăratul e foarte credincios. Astfel e procesiunea din ziua Invierei. Dintre tôte mai demnă de vedut e ceremonia spălării piciorilor, care se îndeplinește de secole după un rit neschimbat, Joia mare, în Reduten Saal din Burg. Doi-spre-zece bătrâni, îmbrăcați în haine simple negre, cu un fel de pelerină albă, sunt introduși dela 8 ore dimineață. În superba sală cu pereți și colone de marmură.

După ce iau loc pe estradă, dinaintea unei mese servite, Curtea intră cu solemnitate. Doi-spre-zece tineri nobili în costum spaniol primesc faturile dela lachei, le prezintă împăratului, care le pune însuși dinaintea oșpetilor săi, ér archiducii ridică masa. Odată prânțul terminat, ofiterii casei imperiale scot ghiata per piciorul drept al fie-cărui bătrân și împăratul, îngenunchiă,

spală succesiv piciorul gôle, assistat de doi preoți, din care unul tórna apa deasupra unui lighean de aur.

În afară de aceste solemnități caracteristice și tradiționale, împăratul Austriei dă puțin sebari. Cele două baluri ale Curții sunt așteptate cu nerăbdare și puțin privilegiați iau parte la ele. Împăratul nu se duce la serbările particulare, afară de balul orașului Vienei. Cum vine vremea bună, el se instalează la Schoenbrunn, lângă Viena, unde e parc minunat în stil frances. Uneori se retrage în cast-lul Lainz, timpresurat de păduri, unde se bucură de o liniște deplină. („Const.”)

P O V E Ţ E.

Pielea aspră devine môle și fină, dacă în fiecare seară înainte de culcare, seu dimineața înainte de spălat se unge cu ulei de măsline de cel mai curat. Cu deosebire se recomandă acest mijloc când sunt ierni grele, seu primăvara când suflă vânturile reci.

Cum să îngrijim dinții? Dinții întregi și sănătoși contribuie mult la frumseț și, ca să-i avem, trebuie să-i și scim îngriji. Dimineața cel dintăiu lucru să fie spălătul gurei cu apă caldă și dinții frecăți cu o peria môle și cu puțină pastă seu pulvere de dinți. Spirit curat și apă de Colonia încă se pôte folosi mai des, dacă gura are un miros neplăcut. După fiecare mâncare trebuie spălată érași gura și se curăți dinții, dér fără pastă seu praf.

MULTE ȘI DE TÔTE.

Pânea cea mai tare din lume.

De curând s'a aflat în cripta unui Faraon din Egipt, mort la 2500 înainte de Christos, o pâne. Acésta formeză curiositatea cea mai mare în museul din Berlin. Pânea este de colóre brunetă și mieșul ei este găurit. În pâne sa află și bôbe de cucuruz și grâu, cari s'au conservat aproape neschimbat.

Cât e de mare suita Țarului?

Suita Țarului rusesc constă din 173 persoane, între cari 73 sunt generali și 76 adjutanți. Afară de aceștia la suită mai aparțin 15 membri de ai familiei domnitoare, 17 principii rudeni cu familia Țarului, 16 conți, 9 baroni și 111 nobili. Dintre aceștia 128 sunt Muscali, 30 Germani, 6 Finlandesi, 2 Români, 2 Greci, 1 Polon.

Bronkhorstspuit (spruit = riu) de o cétă de Bur și în timp de o jumătate ôră, aproape nimicită. Așa de bine au țintit Burii, încât Englesii avură 86 morți, 83 răniți, ér ceilalți au fost siliți a se preda. Burii n'au vuseră decât un mort și cinc răniți. După ce mai târziu sosiră Englesilor din India ca întărire 4500 ômeni și o baterie din sânta Elena, generalul George Colley, care cunoscea starea strimtorată, în care se aflau garnisioanele englese asediate, a încercat a năvăli în Transvaal prin trecătorea dela Laings-Neck spre nord dela Newcastle, a fost însă respins în 28 Ianuarie 1881 cu o pierdere de 194 ômeni. Burii comandați de Joubert însuși, au pierdut numai 43 ômeni. După acésta Burii sub generalul Nicolas Smit au încunjurat pe Englesii și le-au tăiat calea spre Newcastle, o încercare nouă a lui Colley de ași face drum spre riul Ingogo s'a sfârșit c'un desastru al lui. Burii, cari ținteau la sigur, nu numai că au împușcat o mulțime din ofiterii săi, ci aproape pe toți artileriștii, tunerișii și lafețele englese erau cu totul acoperite de glônțele Burilor; a servi un tun era pentru Englesii môrtea sigură.

Acum Colley luă o hotărere foarte cutezată. Cu foarte mari greutateși conduse el în noptea de 26 Februarie 1881, după o ur-

care ce a durat opt ôre, pe o parte a soldaților săi, la oaltă 650 ômeni cu mai multe tunuri, pe muntele *Majuba*, care se înalță cu 2000 metri peste marea, adecă este aproape așa de înalt ca Pilatus; acest munte era cu 700 metri mai înalt decât poziția taberei Burilor dela Laings Neck, care se afla cam 1330 m. peste suprafața mării.

Generalul engles spera a puté bombarda de aici tabăra Burilor silindu-i ca, seu să părăsescă trecătorea, seu să fiă constrinși a face un asalt asupra trupelor de pe munte, pentru-care nu erau deprinși, de-ôre-ce tactica luptei se basa mai mult pe defensivă (apărare).

S'a întemplat însă ceea-ce nu s'astepta și s'a întâmplat cu o înfăță uimitore. Abia vedură Burii cu ochii lor ageri, pe Englesii cu tunicele roșii pe vârful muntelui *Majuba*, cu o suprafață lată, abia cădura cele dintăi grante englezesci în tabăra lor, și comandantul general Joubert (era pe la ôrele 6 dimineață) a și dat ordin generalului Smit, eroului dela Ingogo, de a lua muntele cu ori-ce preț. Soldații burii își diceau însuși, că nu le rămâne alta. Unul o dicea celuilalt. Îndată se anunțară 150—200 de voluntari cari conduși de generalul Smit, de comandantul Ferreira, de asistenții corneși Stephanus, Roos Malan și Trichard,

se urcară din trei părți pe muntele *Majuba* și ajunseră în vârful pe la 11 ore înainte de amiazi.

Hainele cenușii ale Burilor abia se deosebiau de stâncile cenușii, de cari era acoperit vârful muntelui. De după fie-care stâncă sunau împușcăturile, cari aproape nici-odată nu-și greșeau ținta, pe când recruții englesi, de cari se aflau mulți în ceta lui Colley „ucrători de fabrică, cari au fost îmbrăcați în uniformă roșie”, împușcau fără de plan și în vânt. Încunjurați de tôte părțile și culcați la pământ de glônțe, rămânând fără conducător, care a cădut și el în focul grozav, Englesii în cele din urmă o luară la fugă, ei fugeau mâncând pământul de vale, ér mulți greșind cărarea strimță, se rostogoliră în jos în prăpăstii. Vre-o 90 de Englesii își aflară môrtea, 133 au fost răniți, 57 prinși. Între toți aceștia se aflau 4 oficeri morți, 8 răniți și 6 prinși.

Pe câmpul de bătăiă învingătorii își desveliră capetele și cântară un psalm de mulțămire Atotputernicului. Se întorseră apoi în tăcere în tabăra lor, și-și pregătiră cina. Nu s'auzia nici un chiot, nici un strigăt, nici o ciocnire de pahare; der îi vedeai îngrijiți, ca să aline durerile inimicilor răniți. Cu acésta faptă de milă

creștină s'a încoronat victoria dela 26 Februarie în tabăra Burilor.

Victoria dela Majuba aduse însă bravului popor și libertatea. Anglia a cunoscut puterea răsboinică și curagiul Burilor și nimeni nu mai putea nega, că fapta încorporării a fost în adevăr o brutală violență față c'un popor, a căruia sentimente adevărate se dădură acum pe față înaintea lumii. În urma mijlocirei președintelui Brund al republicii Oranje, se încheiă un armistițiu și va servi întotdeună spre onore lordului Gladstone și lordului Kimberley, că au avut curagiul de a stărui pentru curmarea luptelor, fără considerare la acele voci din parlament, cari pretindeau înnoirea răsboiului transportându-se nouă și multă armată în Africa și restabilirea onorei de arme. Ei avură curagiul a-și dice, că cel mult mai tare pôte face liniștit un pas, care pe cel mai slab l'ar desonora și că a pune capăt vârsării de sânge acuma era nu numai drept, dér și lucru cuminte; continuându-se răsboiul era de temut, că porațiunea olandesă din țera Cap, se va rescua.

(Va urma.)

Căendarul săptămânii.

FEBRUARIE. are 29 zile. FAUR.

Calendar table with columns: Dilele, Căend. Iul. v., Căend. Gregor. Rows include Dum, Lun, Mar, Merc, Joi, Viner, Săm.

Bursa de mărfuri din Budapesta

din 14 Febr. a. 1900.

Table of grain prices with columns: Grâu, Cănd. Iul. v., Cănd. Gregor., Prețul pe 100 kg.

Table of oil prices with columns: Ulei, Cănd. Iul. v., Cănd. Gregor., Prețul pe 100 kg.

Table of various goods prices with columns: Cănd. Iul. v., Cănd. Gregor., Prețul pe 100 kg.

Tergul de rîmătorii din Steinbruca.

Starea rîmătorilor a fost la 13 Februarie de 16,896 capete, la 14 Febr. au intrat 1857 capete și au eșit 804 capete rămânând la 15 Febr. un număr de 17 943 capete.

Se noteză marfa unghurească: veche grea dela 92—96 fil. marfa unghurească tinără grea dela 100—102 fil. de mijloc dela 100—101 fil. ușoară dela 99—100 fil. — Sârbescă: grea 94—97 fil., de mijloc 94—96 fil. ușoară: 94—96 fil. kilogramul.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 12 Februarie 1900.

Table of grain prices with columns: Măsura și greutatea, Calitatea, Valuta austr. Kor. fil.

Bursa de București.

din 14 Febr. n. 1900.

Table of stock market values with columns: Valori, Doz. bândă, Scad. cup., Cu banii gata.

SCOMPTURI:

Table of bank accounts with columns: Banca naț. a Rom, Paris, Petersburg, Berlin, Belgia, Elveția.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Prăfurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiță este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Prăfurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbice la stomach și pânțee, în contra căreilor și areelei la stomach, constipației cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite boale femeiești a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutiți originale sigilate Corône 2.— Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbrantwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbrantwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebite prin tras (frotat) alină durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de răceală. Prețul unei sticle originale plumbate, Corône 1.80.

Sapun de copii a lui Moll.

Cel mai fin sapun de copii și dame fabricat după metoda cel mai nou pentru cultivarea rațională a pielii, cu deosebire pentru copii și adulți. Prețul unei bucăți Cor. — 40 Cinci bucăți Corône 1.80. Fie-care bucătă de sapun, pentru copii este provădută cu marca de apărare A. Moll.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provincia se efectuează gîinic prin rambursă postală.

La depozite se se cêrd anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekellus, Franz Kellemen și engros la D. Eremia Nepoții, Teutsch & Tartler.

„COMOARA“

Asociațiune de consum în SASCA MONTANA.

Incheierea Compturilor

pre I. an de gestiune, dela 18 Septembrie 1898 — 31 Decembrie 1899.

CONVOCARE.

Domnii membri ai „COMOAREI“, Asociațiune de Consum în Sasca-montană sunt prin acesta convocați în seansul § 25 din statutele Asociațiunii la

I-a Adunare generală ordinară,

care se va ținea în Sasca-montană la 5 Martie 1900 st. n. la 9 ore a. m. în localul D-lui Anton Kokesch.

Obiectele:

- 1. Raportul direcțiunii despre activitatea Asociațiunii și despre rezultatul gestiunii anului I și notificarea membrilor eșiti și intrați în decursul anului.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decisiunea compturilor anuale și darea absolutoriului.
4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat și darea onorarelor.
5. Alegerea unui membru în direcțiune.
6. Alegerea comitetului de supraveghere (§ 48 din statute).
7. Modificarea Statutelor.
8. Propunerile direcțiunii pentru cumpărarea casei Nr. 187 precum și eventualele propunerii făcute în sensul § lui 38 lit. i) din statute.
9. Esmiterea celor 2 membri pentru verificarea procesului verbal.
Domnii membri se fac a'eați la § 29 alin. 3 din statute.
Dat din ședința consiliului comun ținută la 28 Ianuarie 1900.

Direcțiunea.

Active. Contul Bilanțului Pasive.

Balance sheet table with columns: Active, Pasive, Corône, fl.

Contul Profitului și al Perderilor

Profit and loss table with columns: Eșite, Intrate, Corône, fl.

Sasca-montană, la 31 Decembrie 1899.

Direcțiunea:

- Dr. M. Gropsian m. p., Glig. Petru m. p., G. Petru m. p., Dr. A. Lichtfuss m. p., C. Manescu m. p., J. Balanescu m. p., St. Daneșiu m. p., J. Duma m. p. comptabil.

Bilanțul prezent precum și contul profitului și perderilor esaminându-le le-am aflat esacte și cărțile purtate în regulă bună.

Sasca-montană, la 28 Ianuarie 1900.

Comitetul de supraveghere:

- Nicolae Jeremia m. p., Alecsandru Băiaș m. p., Nicolae Nicola m. p., Ilie Paulescu m. p.

Cursul la bursa din Viena.

Table with exchange rates for various currencies and commodities in Vienna, dated Feb 16, 1900.

Table with exchange rates for various currencies and commodities, dated Feb 16, 1900.

Cursul pieței Brașov.

Table with exchange rates for various currencies and commodities in Brașov, dated Feb 17, 1900.

Table with exchange rates for various currencies and commodities, dated Feb 16, 1900.

Advertisement for Nicu A. Popovici, Doctor in Law, Avocat, located at Strada Dionisie 58, București.

Advertisement for 'Atelier de curelărie' (Tailoring Studio) located at Strada lăcătușilor casa Nr. 1, featuring Vasilie Mascalu.

Dela Tipografia „AURORA” A. Todoran

din Gherla — Szamosujvár,

se pot procura următoarele cărți:

Left column of book titles and prices, including 'Cuvântări pe Dumineci', 'Catechese pentru pruncii școlari', and 'Manual catehetic pentru primii ani școl.'.

Middle column of book titles and prices, including 'Chinuturi de car. strigă feciorii în joc', '125 Chinuturi de car. strigă feciorii în joc', and 'Cuvântări bisericesti'.

Right column of book titles and prices, including 'de doi preoți gr. cat. Mureșeni din diec. gr. cat. a Oradei-mari', 'Păcală și Tândală', and 'Cărțile de rugăciuni'.

Far right column of book titles and prices, including 'lari de ambe sexele', 'Cărticea de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari', and 'Biblioteca teatrală a „Aurorii”'.

Tot de aici se pot procura tot soiul de cărți școlastice și altele, apărute ori și unde.

Recusite de scris pentru școală și cancelarie. — Tot soiul de tipărituri oficiale.

Cataloage și computuri se trimit gratis și franco ori și cui.

Tore cărțile de mai sus se pot procura direct și dela Tipografia A. Mureșianu din Brașov.